

442834

Nr. 14. October 30, 1944. Apropos of the Moscow Conversations.

Rozmowy moskiewskie pomiędzy kierującymi politykami USSR, W. Brytanji i jej przedstawicielami Kom. Narod. Wyzwolenia, ich rozmowy z przedstawicielami rządu polskiego na wygnaniu /in exile/ w Londynie, a także osobiste rozmowy pomiędzy panami Bierutem i Mikołajczykiem pomogły niewatpliwie do rozprószenia pewnych nieporozumień.

Stało się jasnym jeszcze raz, że porozumienie pomiędzy Polskim Komitetem Narod. Wyzwolenia i Polską Emigracją w Londynie jest możliwe na podstawie zasad demokratycznych, jeśli p. Mikołajczyk będzie gotów zerwać z tymi reakcjonerami, którzy stanowią przeszkodę i sami są główną przeszkodą do porozumienia.

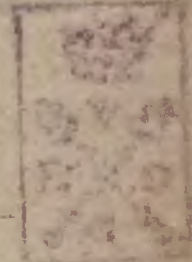
Stało się jeszcze raz jasnym, że porozumienie jest możliwe jedynie na podstawie demokratycznej konstytucji z r. 1921. Konstytucja faszystowska, która ~~została~~ ~~złożona~~ narodziła się w r. 1935, której naród nienawidzi, nie może stanowić bazy dla Polski demokratycznej. Polska prasa reakcyjna usiłuje przedstawić różnicę jakoby ona odnosiła się tylko do podziału władzy pomiędzy prezydentem a parlamentem. Ale tu chodzi o rzeczy większe. Konstytucja z 1935 jest symbolem zagnieżdżenia się "rządu pułkowników", który trwał w Polsce 1926-1939. Gdyby tę konstytucję z 1935 przyjęto jako podstawę do odbudowy państwa, to stałaby się ona koniem trojańskim, któryby zwolenników "rządu pułkowników" wprowadził z powrotem do Polski i umożliwiłby im ~~wxxxx~~ ~~wxxxxxxx~~ ustanowienie ich reakcyjnej dyktatury.

Albowiem w rzeczywistości ta konstytucja z 1935 pomogła już trzy razy reakcyjnej sanacji do uzyskania pozycji kluczowej w rządzie emigracyjnym. Najpierw ~~w~~ ~~ca~~ wrz śniu 1939 gdy za cenę "legalnego" następstwa władzy po "rządzie pułkowników", na podstawie konstytucji 1935 za radą Raczkiewicza i przy jego pomocy /Raczkiewicza, będącego jednym z filarów tego reżimu, Sikorski objął stanowisko prezydenta. Druga okazja to po śmierci Sikorskiego Raczkiewicz, korzystając z prerogatyw przysługujących mu na podstawie konstytucji 1935 dał reakcyjnemu Sosnkowskiemu stanowisko wodza naczelnego. Trzeci raz było to, gdy przed ~~dw~~ ~~na~~ x dwoma miesiącami, gdy Raczkiewicz, podtrzymywany przez najreakcyjniejszych członków rządu emigracyjnego, robił wszystkie możliwe wysiłki, by zatrzymać Sosnkowskiego na tym stanowisku wbrew żądaniom demokratycznej części rządu.

A dzisiaj także, gdy Mikołajczyk nalega na konieczność porozumienia się z kolegami w Londynie i otrzymania pełnomocnictw na podstawie konstytucji 1935, Raczkiewicz i jego polityczni przyjaciele będą starali się wyciągnąć korzyści z tego faktu i wykorzystać konstytucję 1935 jako środek do zapobieżenia nieporozumieniom.

Powinno się stać jasnym dla p. Mikołajczyka i innych demokratów w rządzie polskim w Londynie, że porozumienie może być dokonane jedynie wtedy, gdy oni zdecydowanie zerwą z konstytucją z r. 1935, z p. Raczkiewiczem, który zajmuje stanowisko prezydenta na zasadzie tej konstytucji, ze wszystkimi reakcjonistami.

Rozmowy moskiewskie wykazały, że porozumienie może być osiągnięte tylko pomiędzy grupami i ludźmi, którzy szczerze tego porozumienia pragną. Nie może być porozumienia, ~~któ~~ ~~re~~ pomiędzy tymi, którzy postanowili je uniemożliwić., przez sabotaże i akty terrorystyczne w kraju, przez podstępne intrygi i jawne antydemokratyczne agitacje poza krajem. Podczas wstępnych rozmów w Moskwie w sierpniu p. Mikołajczyk obiecał, że położy koniec aktom terrorystycznym i sabotażom ~~xx~~ na teroryzm zwolnionym w Polsce. Mimo to, osoby, które ~~wxxxx~~ uchodzą za zwolenników Mikołajczyka w dalszym

dalej kontynuują sabotaż rejestracji do polskiej armji, ~~sabotaż~~ sabotaż ^{mał} normalnej pracy administracji państwowej, dostarczania produktów rolnych, i t.d. W ubiegłych dwóch miesiącach reakcyjni terroryści zabili 50 zwolenników i pracowników Polskiego Komitetu Narod. Wyzwolenia. Dwie są możliwości: albo Mikołajczyk niechce dotrzymać swojej obietnicy - albo nie może jej dotrzymać. Ten drugi wypadek oznacza, że Mikołajczyk niema wpływu na tych wszystkich, którzy wyznają, że idą za rządem emigracyjnym i poddają się jego kierownictwu.

W kwaterze głównej Andersa rządzi klika reakcyjna, która przeciętnie mało poświęca uwagi i uszanowania głowie rządu, któremu podlega armja Andersa. Organ tej armji, Orzeł Biały, zaatakował ostatnio złośliwie p. Mikołajczyka za próby dojścia do ładu z Polskim Komitetem Narod. Wyzwolenia. Równocześnie pojedynczy żołnierze i oficerowie armji Andersa, którzy wyrazili prywatnie opinie demokratyczne, dotąd zostali zatrzymani w więzieniach i w obozach koncentracyjnych w Palestynie.

Dyplomaci tego rządu wygnaneckiego, w rodzaju p. Ciechanowskiego, ambasadora w Stanach Zjednoczonych, idącego za instrukcjami faszysty Matuszewskiego, sabotują kampanję pomocy dla Polski. Oni wolą, by raczej ludność polska ginęła z głodu, niż widzieć, że wzmocniła się pozycja Polskiego Komit. Wyzwol. Narod.

Jasne jest, że nie może być porozumienia z tymi, którzy robią wszystko, by niedopuszczyć do porozumienia. Z drugiej strony, porozumienie może być napewno osiągnięte pomiędzy czynnikami szczerze demokratycznymi.

Jeśli dotąd to nie było dość jasne, to teraz musiało, się to stać jasne dla p. Mikołajczyka i jego kolegów podczas rozmów moskiewskich, że Polski Komitet Wyz. Narodowego to nie sprawa jednej partji, ale że on jest oparty na koalicji czterech stronnictw, które miały pełny swój wyraz na zebraniach i konferencjach. Są to: Polska Partja robotnicza, Stronnictwo Ludowe, Polska partja socjalistyczna, Stronnictwo demokratyczne. Rząd polski emigracyjny twierdzi również, że opiera się na koalicji czterech stronnictw. Ale dwa stronnictwa: Stronnictwo ludowe i PPS, tam gdzie mają swobodę wyrażenia swojej woli, stanęły po stronie Polskiego Komitetu Wyzwolenia. A stanowisko dalszych dwóch stronnictw (Stronnictwo Narodowe i Str. Pracy) jest jeszcze nieznane. Obecnie jest więc zupełnie zrozumiałe dla każdego, że p. Mikołajczyk i jego koledzy w rządzie emigracyjnym mogą stać się partnerami porozumienia, ugody nie jako reprezentanci koalicji czterech stronnictw, ale jako grupa polityków na emigracji.

Rzeczywistość wypadków w ostatnich dwóch miesiącach wykazała, że Manifest Komitetu Wyzwl. Narod. przedstawia prawdziwie ducha czasów, międzynarodowy układ sił i ~~aspiracje~~ aspiracje przetrzymującej większości narodu polskiego. Pomysłna i udana inauguracja reformy rolnej została powitana ~~przez~~ ze szczególniejszym entuzjazmem przez olbrzymią większość ludności i podtrzymana przez wszystkie ugrupowania demokratyczne. Podczas rozmów moskiewskich z naciskiem podkreślono, że porozumienie musi być oparte na podstawie zasad ustalonych w manifestie Komitetu i w dekreście o reformie rolnej.

Jeśli te zasady będą przyjęte szczerze i bez zastrzeżeń, porozumienie będzie możliwe. Skoro raz te zasady będą przyjęte, łatwiej już będzie uzgodnić resztę problemów, włączając także kwestję osób.

P. Mikołajczyk pojechał do Londynu by poradzić się kolegów. Leży to w interesie narodu polskiego, by decyzje, które mają być powzięte w Londynie nie były zbyt odwołane i by one były ostatecznymi.

tenże sam nr. Buletynu przynosi wiadomość: Victims of Bor's surrender.

Zgodnie z raportami otrzymanymi w Lublinie tysiące mieszkańców Warszawy stanęło w obliczu śmierci na skutek poddania miasta Niemcom przez gen. Bora. na warunkach ustalonych przez hitlerowców. Gina ludzkie z ran i niedzy, bez ~~opiek~~ opieki i pomocy leżą wśród błota. Pierwsza grupa 12.400 mieszkańców Warszawy już została zawieziona do Oświęcimia z przeznaczeniem na śmierć w komorach gazowych. Ciała zamordowanych w kon. obozie w Oświęcimiu odwozi się autami ciężarowymi do wsi Morcki, 40 km na północ od Ośw., i tam się je pali. Zajmuje się tym obergruppenführer Pohl. Wśród tych ofiar znalazł śmierć dr Jasiński, oficer łącznikowy gen. Bora do sprawy ewakuacji Warszawy. Wszyscy mężczyźni od 14- do 40 lat zostali wywiezieni do Niemiec.

Polish population denounce terrorism of polish fascists.

Rzeczpospolita z dn. 16.X. donosi: że 12.X. Bronisław Biench, ze szkoły oficerskiej, członek armji ludowej, został zamordowany we wsi Garbów przez trzech morderców.

Również Janusz Bilnik, 32 lat, drukarz z Warszawy, PPS i członek TUR wracał z zebrania TUR w Warszawie do Garwolina, został zamord. w domu swoim. Obaj zginęli z rąk ludzi należących do NSZ. W ten sposób faszyci polscy pomagają garmeńskim faszystom. Zginął również pomocnik komendanta Chełmu J. Demuczuk, Jasiński, członek Rady ludowej w Hrubieszowie, Krasnowski, sekr. komitetu powiatowego w Krasnostawie, /komitet partji robotniczej/. 50 patriotów i demokratów zginęło już od kul NSZ. i AK.

